

18. De aanstelling van Burgemeester Engelbertus De Grave

Engelbertus Josephus De Grave, zoon van Alexander en Vandewoude Maria Cornelia, werd te Pervijze geboren op 6 mei 1806. Hij huwde met Dumon Theresia Francisca, de dochter van Michiel en Vanneste Anna. Zij was geboren te Klemskerke op 27 maart 1817.

Met de verkiezing van 1848 werd Engelbertus tot burgemeester verkozen en op 5 oktober van hetzelfde jaar werd hij plechtig aangesteld. Van deze plechtigheid verscheen een artikel in "De Standaard van Vlaenderen" van 12 oktober 1848 :

Nooyt misschien heeft Pervijse ééne zoo vreugdige feest gevierd als den 5 dezer, ter gelegenheid der solemnele en buytengewone inhuldiging van Mr. E. De Grave-Du Mon, als nieuwgekozen burgemeester, met eenparigheyd van alle de stemmen. De vreugd en bydschap was algemeen, iedereen verhaestte zich den minzamen heer De Grave veel geluk te wenschen en hulde te bewyzen.

Zoo groot, zoo buytengewoon is de liefde en genegenheyd der lofwaardige Pervysenaren voor hunnen welbeminden burgemeester, dat de feest en viering tot acht dagen hebben geduerd.

Bewonderenswaardig de verlichting, byzonderlyk den eersten en vyfden dag, wanneer verscheyde duyzend lichten, door de medewerking van alle de edelmoedige plaetsenaers om ter schoonst, zoodanig de plaets als door een elder zonneshyn bestraelden. Zes triomphale poorten wonderlyk schoon versierd, vereerden Mr. De Grave, en wenschten hem teerhertiglyk wellekom.

De mastklimmingen en ballingen om prys voor de arme kinders hebben grootelyks alle de omstaenders en vreemdelingen vergeestigd. De inwoners van het gehugte Schoorbakke hebben ook hun teere liefde betoond, en hunnen hooggeägten burgemeester met eene triomphe-wagen en negen treyn-paarden uyt zyne woonst te Schoorbakke gehaald. Menigvuldige welgepaste jaergeschriften en eerbetoningen wierden met eerbewyzing gelezen.

Lof en eer aen alle gulhertige Pervysenaeren om hunnen regtlinnigen yver en goed order, byzonderlyk aen Mr. Buylaert, oude lid van het nationael congres, gewezen en nooyt volprezen burgemeester ; aen Mr. Bernolet, notaris ; aen Mr. Ketelers, welverdienstig liden schepen sedert zoo veel jaren, die boven al door zyne verrukkende verlichting, geschot en stransparanten, eene waardige hulde en toejuyching betoond heeft aen Mr. De Grave, nieuwegekozenen, en Mr. Buylaert, gewezen burgemeester, voor alle zyne goede en groote diensten, aen Pervyse bewezen, gedurende een groot getal jaren. Lof en eer aen Mr. De Grave-Du Mon, die door zyne vreedzaamheyd, voorzigtigheyd en liefde voor de rust en het goed order sedert zoo lang alle de herten en gemoederen gewonnen heeft. Veel geluk, geërde Pervysenaren, toont U weerdig van uwen agtbaren burgemeester, en volhert in hem te beminnen en te eeren.

Leve Mr. De Grave-Du Mon vele en gelukkige jaren, op dat Pervyse als voordezen in zoeten vrede en eendragt mag vaderlyk bestierd worden, tot genoegen en welvaren van geheel de gemeente.

Engelbertus De Grave bleef burgemeester tot zijn overlijden op 23 juli 1868, dus bijna 20 jaar. Zijn echtgenote overleed eveneens te Pervijze op 22 april 1900. Zijn doodsprentje weet ons nog heel wat meer over hem te vertellen.

Deze deftige man werd beoordeeld als volgt:

Donderdag 23 Juli 1869 is te Pervijse schielijk overleden M. E. J. De Grave, Burgemeester van gemelde gemeente. Sinds 1848 heeft hij, zonder tegenspraak, zijne benoeming onophoudelijk zien vernieuwen. Immers het was een deugdzaam man, zoo men er zelden aantreft. Van zijne kindsche jaren ontwaarde men in hem eene buitengewone godsdienstigheid, welke met de jaren nog aangroeide, en waar hij al zijnen troost in vond. Ieverig om al zijne plichten zoo wel mogelijk te kwijten, was hij de roem en de vreugd zijner ouders en leermeesters, die hem teederlijk beminden. Verkleefd aan zijne broeders, teedere Echtgenoot, trouwe en ongeveinsde vriend, hij was de luister zijner talrijke familie. Milddadig en goedhertig opzichtsens zijnen evenmensch, alwie behoeftig of noodlijdend was, had de verzekering in hem hulp en verkwikking te ontmoeten. Zijne fortuin deelde hij mildelijk den arme mede, die in hem bovenal een vader zag. Alhoewel hij door zijne gestaathoud en eeraamt boven zijne dorpgenooten uitstak, hij achtte zich niet grooter dan zelfs den geringste. Hij was zoo eenvoudig, zoo rechtzinnig als een kind. Zijne oversten, zoo geestelijke als wereldlijke, eerde hij, en had voor hen de verdiende achting, zonder nochtans zwak te zijn of zich door menschelijk opzicht te laten geleiden.

Nimmer wou hij de voorschriften van zijn geweten ter zijde te stellen om welkdanig tijdelijk belang het ook zijn moge. Gesprankzaam voor iedereen, zonder vleierij, blijmoedig en verzettig, zedig in geheel zijn gedrag; niemand wist met recht iets in hem te beknibelen; derhalve was hij allemans vriend; zelfs degenen die in zijne denkwijze niet deelden, beminden en bewonderden den goedaardigen man. Zijn voorkomen alleen sprak eerbied en ontzag in het hart. Hij was een toonbeeld van goede christen, die den godsdienst eerbiedwaardig weet te maken; niet een die hem gekend heeft zal deze korte afschetsing als overdreven beschouwen.

Ik heb hem soms zien omgaan met mannen zonder godsdienst, vol van verwaandheid, woest van aard, die den landschen Burgemeester schenen te trotseeren en zich onderwijls in onbeschoftheden uitlieten, maar zijne omzichtigheid, zijn zachtvaardig, beleefd, doch onverschrokken karakter, wist hen welhaast tot reden over te halen en meermalen eindigde hij met dezen te vriend te hebben. Het moeilijksambt van Burgemeester, dat hij slechts aanvaard had om zijne dorpgenooten ten dienste te staan, oefende hij uit met de grootste zorgvuldigheid; hij spaarde noch geld, noch moeite om alle misbruiken weg te ruimen. Hoe menigmaal hebben wij hem gezien zijne nachtrust opofferen en tot de uiteinden der gemeente zich begeven, wanneer hij onlusten of eenige stoornis vreesde. Dien last nam hij zelf op zich, zoo lang als het zijne krachten toelieten. Ook genoot Pervijse, gedurende zijn bestuur, eene rust, eene welvarendheid die al de naburige gemeenten benijden. Recht deed hij aan iedereen zonder onderscheid van personen, zonder stijfhoofdigheid, immer bereid, gewillig te vergeven of over 't hoofd te zien wat uit zwakheid of onbedachtzaamheid zou misdreven zijn.

Wanneer het voorviel dat de strengheid der wet een behoeftige stond te bezwaren, droeg hij er meermalen zelf den last van, met de schade uit zijne beurs te betalen. Trouwens hij was boven alles onbaatzuchtig en nimmer zocht hij zijne eigene belangen voor te staan. Goed doen, zijne gemeente gelukkig maken, was zijn eenig doel en dat heeft hij ruimschoots bereikt. Niet wonder dan dat de Pervijsenaren hun teergeliefden Burgemeester bitterlijk beweenen. Mochten zij in zijne plaats een ander deftig man zien optreden, die dezelfde voetstappen bewandelt en het verworven geluk weet voort te zetten.